

Posudek vedoucího bakalářské práce

Katedra: Ústav Dálného východu

Student: Tereza Vichterajová

Studijní obor: koreanistika

Název práce: Kim Il-song – kult osobnosti a ideologie čučche

Tereza Vichterajová se pokusila zpracovat mediálně atraktivní téma - formování kultu osobnosti spojeného s postavou bývalého nejvyššího představitele KLDŘ, Kim Il-sönga. Jde o téma stále aktuální z toho důvodu, že tento státní kult nezaniknul se smrtí velkého vůdce, ale přenáší se v nástupnické rodové linii již na třetí generaci, což je jev v rámci totalitních režimů poměrně unikátní. Tato až nečekaná životaschopnost iracionálního uctívání jedince spolu s některými absurdními projevy tohoto uctívání jsou vděčným námětem reportáží senzacechtivých sdělovacích prostředků. Akademické zpracování tématu by tedy mohlo být vítanou protiváhou žurnalistického pojmání daného jevu, které v českém jazykovém prostoru poněkud převládá.

Cíle práce jsou formulovány spíše útržkovitě a nesouvisle. Projevuje se zde i autorčina nedbalost, když například dva po sobě následující odstavce (str. 6) končí identickou větou. Zvolená metoda je zmíněna jen velmi obecně bez podrobnějšího nastínění zamýšleného postupu. Nepromyšlenost postupu se projevuje i v celkovém strukturování práce; byť předložené uspořádání mohlo být nosné, vyžadovalo by větší pisatelskou zručnost, než kterou očividně disponuje autorka. Práce tak působí poněkud nesourodě a vzhledem k rozsahu značně nekonzistentně.

Uváděný seznam literatury je sice svým rozsahem přijatelný pro bakalářskou práci, ovšem lze mu vytknout naprostou absenci korejsky psaných zdrojů. U absolventa oboru koreanistika se přitom schopnost práce s odbornou literaturou, byť v omezeném rozsahu, automaticky předpokládá. Výhrady lze mít i k práci s literaturou, kterou autorka používá mírně řečeno nekriticky. Informace přebírá včetně závěrů z nich vyvozených, velmi často si usnadňuje práci nadměrným používáním cizích formulací. Celá podkapitola je např. věnována socialistické ústavě z roku 1972, přičemž některé namátkově citované pasáže jsou převzaty z českého překladu anglické publikace, ačkoliv o několik stránek dále, v kapitole věnované kultu osobnosti, uvádí autorka i oficiální českou verzi zmíněné ústavy (kterou jsem mimochodem nenašel v seznamu literatury na konci práce). Těch několik málo článků, které doslovně cituje, by rozhodně mělo být uvedeno v originále, čímž by se předešlo možným nepřesnostem překladu. Mimochodem na str. 15 mluví o „korejském doslovném překladu“, což by implikovalo, že socialistická ústava KLDŘ byla napsána v nějakém cizím jazyce a

následně přeložena do korejštiny (uváděné spojení „přetvořit celou společnost“ v základním textu článku čtyři není, odkaz na hnutí Čchöllima je v článku 13, nikoliv 14 atd.). Práce se tedy potýká nejen s nedostatky metodologickými, ale nedostatečná se jeví i pečlivost zpracování, včetně celkové úpravy.

Pokud jde o odbornou stránku věci, autorka dostatečně nevyužila dostupnou literaturu k tomu, aby si utvořila kvalifikovaný názor na danou problematiku, což je zřejmě jedna z příčin, proč je práce spíše nepřilíš vydařenou kompilací sesbíraných faktů, než uceleným dílem. Autorka se sice snažila shromáždit a uspořádat dostupné údaje, čímž se jí podařilo cíle práce částečně naplnit, ovšem celkový přínos je vzhledem k úrovni zpracování značně omezený.

Práci doporučuji k obhajobě s uvedenými výhradami a navrhuji hodnocení dobře.

Tomáš Horák